



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

46. An Pontifex possit dispensare, ut aqua vino consecrando non
misceatur? Et an necessitas admiscendi aquam vino consecrando
proveniat ex praecepto divino, aut Ecclesiastico? Et an permittendus sit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

annorum, vt videlicet pœnitens semel, aut bis in hebdomada ieiunaret, se flagellaret, aut psalmos recitaret, vel quid simile. Vnde quadragena erat pœnitentia continua 40. dierum, sicut septena erat pœnitentia continuata per septem dies continuos, vel vt alij volunt, per septem menses. Indulgentia igitur 40. aut 100. dierum vel annorum; liberat ab illa pœna, pro qua satisfecisset pœnitens, si adimpleuisset iniunctam pœnitentiam 40. aut 100. dierum, vel annorum. Quo fit, vt non tanta respondeat remissio pœna: vnus anni in Purgatorio, quanta remittitur hic per pœnitentiam vnus anni; quia cum pœna Purgatorij sit longè acerbior quacumque pœna huius vitæ, vix ad soluendam pœnam vnus diei, in Purgatorio sufficit pœnitentia vnus anni in hac vita facta: ac proinde per indulgentiam septem annorum vix fortasse remittitur pœna septem dierum Purgatorij. Sed ad alia procedamus.

RESOL. XLVI.

An Pontifex possit dispensare, vt aqua vino consecrando non miscetur.

Et an necessitas admiscendi aquam vino consecrando proueniat ex præcepto Diuino, aut Ecclesiastico.

Et an permittendus sit Armenis mos consecrandi in solo vino absque aqua, sicut Græcis consecrandi in fermentato? Ex part. 8. tract. 1. Res. 22.

Pro doctrina, & quæst. contenta in hoc. & seq. §§. in tom. 2. tr. 1. lege doctrinam alterius §. eius annot.

Solutio huius quæstionis pendet ex alia, an necessitas admiscendi aquam vino consecrando, proueniat ex præcepto Diuino, vel Ecclesiastico. Proueniat ex præcepto Diuino, docet Granado in 3. part. contr. 6. tract. 2. disp. 4. sect. 1. disp. 3. n. 9. vbi citat Valentiam, Caltrum, & Hosium. Probat hanc sententiam.

1. Primò auctoritate Patrum. Et in primis illustria sunt verba sextæ Synodi can. 32. In omni Ecclesia, vbi spiritalia lumina resulerunt, hic ordo diuinitus traditus seruatur, vt scilicet aqua miscetur vino in sacramento Eucharistia. Et Concilium Carthaginense III. can. 24. In Sacramentis corporis, & sanguinis Domini, nihil ampliùs offeratur, quàm ipse Dominus tradidit: hoc est, panis, & vinum aquæ mistum. Quæ verba miror à Gabriele Vasquez explicari, ita vt cadant super vinum tantum. Deinde S. Cyprianus in epist. 63. Dominus inquit, calicem, docuit exemplo magisterij sui, vini & aquæ coniunctione misceri. Nec responderi potest, idèd hoc dici traditum à Domino, quia ad eius exemplum, & imitationem fit ab Ecclesia: etenim id non est tradi, aut præscribi, sed solum ob oculos poni, vt illud imitetur, qui voluit.

2. Secundo probatur, quia Christus Dominus, cum calicem consecrauit, admiscuit aquam vino: ergo hæc mistio cadit sub diuino præceptum. Antecedens patet, Primò auctoritate omnium Scholasticorum, S. Thomæ, Alexandri, Soti, Bonauenturæ, & omnium recentiorum quos supra adduximus. Secundo testimoniis Conciliorum; id enim docuit sexta Synodus supra: Florentinum in decreta Eugenij, iuxta testimonia (inquit) sanctorum Patrum creditur, ipsum Dominum in vino aqua permixto hoc instituisse Sacramentum. Tridentinum ait, ita credi Dominum fecisse.

3. Deinde notandum etiam Primò; quia perfecta consecratione dictum est à Domino: Hoc facite in

panem commemorationem; vbi præcepisse videtur, non solum quod ad Sacramenti substantiam erat absolute necessarium, sed quod ad ritus maximi momenti, & mysterijs plenissimos, cuiusmodi est aquæ admixtio. Secundo, quia cum integra calicis consecratio, per modum vnus peracta sit, nimum consecrando vinum aqua mistum, non videtur vllam reperiri fundamentum, cui nitamur ad asserendum mistionem illam relictam fuisse arbitrio discipulorum. Et ita hanc sententiam tenet etiam Henriquez lib. 8. cap. 12. num. 4.

3. Sed mihi magis placet contraria sententia, vnde hoc præceptum Scotus in 4. dist. 11. quæst. 8. §. ad secundam questionem. Sotus distinct. 9. quæst. 1. art. 6. §. colligitur ergo, & plures alij, existimant esse humanam.

6. Quorum sententia est probabilior, Primò, quia est magis conformis Concil. Trident. sess. 2. c. 7. dicenti: Monet deinde sancta Synodus præceptum esse ad Ecclesia Sacerdotibus, vt aquam vino calice offerendo miscerent; quamuis enim nihil veter id quod à Deo iubetur, etiam præcipi ab Ecclesia, modis tamen loquendi Concilij innuit præceptum esse à sola Ecclesia; si enim agnosceret diuinum, non debuisset præmittere, cum id ad redarguendos hæreticos multum iuuisset.

7. Confirm. Concilium post verba citata dicit, tam quod Dominum ita fecisse credatur; quibus verbis indicat inter cetera motiua præcepti Ecclesiastici esse Christi factum scilicet citra præceptum, quod ipsum indicatur in Florent. Secundo, quia est magis conformis canonis, Cum omne, qui est Iulij Pape, vbi dicitur aquam debere permisceri in calice, iuxta canonum præcepta, quibus verbis solum præceptum Ecclesiasticum insinuat. Et ita hanc sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Vasquez tom. 3. in 3. part. disp. 177. cap. 2. Suarez tom. 2. disp. 45. sect. 2. Ochagauia de Sacram. tract. 1. de Euchar. q. 10. n. 6.

8. Nec obstat dicere, Christus consecrauit in vino aqua mixto: ergo vinum aqua mixtum est materia necessaria ad valorem consecrationis. Consequenter patet, quia ex eo deducimus, vinum vitis, & panem triticum, esse materiam necessariam ad valorem consecrationis, quia Christus in eis consecrauit. Secundo, quia si mixtio aquæ cum vino non est necessaria ad valorem consecrationis, ergo permittendus est Armenis mos consecrandi in solo vino absque aqua, sicut Græcis permittitur mos consecrandi in fermentato.

9. Non, inquam, hæc obstant: nam respondeo concedendo Christum in vino aqua mixto consecrasse; negamus tamen eo suo facto ad id nos obligasse: quia non tenemur Christum imitari quoad omnia, quæ pertinent ad consecrationem, & administrationem Sacramentorum, sed tantum quoad substantialia, quale non est miscere aquam vino consecrando.

10. Vnde ex his ad quæstum principale respondendum est, posse Pontificem in hoc præcepto, urgente causa, dispensare. Et in terminis tenet Hurtadas de Sacram. disp. 11. de Euchar. diff. 11. in fin. Præpositus in 3. part. quæst. 74. art. 7. num. 54. & Amicus in cursu Theolog. tom. 7. disp. 16. sect. 4. num. 49.